

Ölüm Bir Tuzaktır

— nevzat-taski · 06 Eylül 2012

gölgesine sığındığım zaman
bana ihanet etti,
çocukluğumun masumiyetini
kiriyle yıkadı .

kayıp limanların kıyısında
yalnız bir gemi gibiyim

lanete dönüşmüş öfkelerin
hesabına vurdum aklımı,

lütfedilen bu bahçede
huzurum kalmadı.

yaşam yaşanmaya değer
neleri yüklemiş
kısacık ömrüme

hala içimde ki direnme arzusunun,
yaktığı meşalede
tutuşuyor karanlığım

zamansız ölümlerin
aklanmasına cevap arıyorum.

mutlu olmaya ayırdığım zamanın
nefretle tükenişinden
kim sorumlu

bilinçli saçmalıkları
doğrulayan ruhumun
yarattığı girdaplarda
hala ben;
kimi aklamaya çalışıyorum

kimin terazisinde tartılıyor
merhamet duygusu

mutlu bir ölümün
tanığı kim olmuş.

kalbimi yaralayan
bu kötü tuzağın
nedeni varlığımın
cennetten sürgün edilmesi mi?

Ey Tanrım;
beni senden ayrı düşüren
aldanışın izleri
kaderimi kaplayacaksa

ilahi aşkın gücü
nasıl gülümseyecek
yorgun bakışlarımda

gönül dergahımın
inkar ettiği korku
bir gün içimde sesleneceği vakit

sana şikayet edecek
ağızdan uzak kalacağım.

ÖLÜM ASLINDA BİR TUZAKTIR
GERÇEĞİ GİZLEYEN.